

ת"פ 43865/12/14 - בעניין: המאשימה, מדינת ישראל נגד הנאשם, י נ

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 43865-12-14 מדינת ישראל נ' נ (עציר)
לפני כב' השופט מיכאל קרשן
בעניין: המאשימה
04 מאי 2015
מדינת ישראל
נ ג ד
הנאשם
י נ (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד דיתי צאלים

הנאשם הובא באמצעות שב"ס וע"י ב"כ עו"ד אלי לוי

גזר דין

1. הנאשם, י נ יליד 1976, הורשע על יסוד הודאתו בהסדר דיוני שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בעובדות כתב אישום מתוקן בשנית בביצוע **שלוש עבירות של תקיפת בן זוג, שלוש עבירות של איומים ועבירה של הפרעת שוטר במילוי תפקידו.**

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן בשנית, המחזיק שלושה אישומים, בתקופה הרלוונטית היו הנאשם ומ נ (להלן - "המתלוננת") בני זוג נשואים אך פרודים, והם התגוררו בקומות שונות בבית ב....

לפי עובדות האישום הראשון, ביום 9.2.2014 בשעה 22:00 ישב הנאשם על המדרגות החיצוניות לבית כאשר יצאה המתלוננת לקנות אוכל. הנאשם הבחין כי המתלוננת כותבת הודעת טקסט למכר שלה, מ ח י שמו, ודרש לראות עם מי היא מתכתבת ולכן היא הולכת. בין השניים התפתח ויכוח במהלכו נטל הנאשם בכוח את הטלפון של המתלוננת והאשים אותה כי היא מתכוונת להיפגש עם מ בסתר. המתלוננת נכנסה לרכבה והנאשם בעקבותיה. המתלוננת החלה בנסיעה והנאשם ניסה שוב לקחת את הטלפון והרים את בלם היד של הרכב כך שהמתלוננת לא תוכל להמשיך בנסיעה. המתלוננת עצרה את הרכב ויצאה ממנו. הנאשם רדף אחר המתלוננת, ומשברחה תפס בבגדיה והפילה ארצה. המתלוננת בקשה להמשיך בנסיעה. הנאשם שב והתיישב לידה והרים את בלם היד. בשלב מסוים החליטה המתלוננת לנסוע לכיוון משטרת קדמה אך הנאשם מנע זאת ממנה באותו אופן המתואר לעיל והיא יצאה מהרכב וניסתה ללכת לשם. אלא שהנאשם משך אותה בבגדיה, נסע אחריה, ובהמשך מנע ממנה לנסוע לתחנת המשטרה ברכב חולף שהצליחה לעצור. רק כאשר שוכנע הנאשם כי המתלוננת לא נוסעת לתחנת המשטרה אפשר לה לנהוג ברכבה והשניים

הגיעו לביתו של מ.

הנאשם דרש מהמתלוננת לבוא עמו לבית הוריה. תחילה סירבה אך לבסוף הסכימה אם כי אמרה לנאשם שתספר להם כל שעשה לה. הנאשם נסע ברכב במהירות גבוהה כשהמתלוננת יושבת במושב האחורי. לפתע סטה מהדרך ונסע לשטח הררי ושומם ליד .. כשהוא אומר לה "אני רוצה להראות לך את היום האחרון שלך, אני אראה לך איך אני הורג אותך עכשיו". המתלוננת פתחה את דלת הרכב וקפצה החוצה כשהרכב בנסיעה. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלה בגבה ובראשה והיא רצה חזרה לכיוון הבתים, והנאשם בעקבותיה. הנאשם ניסה למשוך את המתלוננת חזרה לרכב אך היא התיישבה על הרצפה ובהמשך ברחה לעבר בית שהיה במקום, תפסה בסורגי חלונותיו וזעקה לעזרה. הנאשם הכה בגבה של המתלוננת באגרופיו וניסה למשוך אותה מהסורגים, ולבסוף דיירי הבית אפשרו לה להיכנס פנימה, ובהמשך סייעו לה לחזור לביתה.

בינתיים גם הנאשם עשה את דרכו לבית, ומשהגיע החל ויכוח בינו לבין שני אחיה של המתלוננת, שהגיעו למקום לבקשת המתלוננת. בנסיבות אלה אחזו האחים במברג ובמוט, ובהמשך לכך נטל הנאשם סכין מטבח ואיים לפגוע באחד מהם. הסכין נלקחה מהנאשם והוא עזב את הבית, ובאותן נסיבות אמר למתלוננת כך: "אם המשטרה תבוא ותתערב בנושא הזה אני בסדר אכנס לכלא, אבל אני אהרוג אותך".

לפי עובדות האישום השני, ביום 10.12.2014 בשעה 23:15 התקשר הנאשם לאבי המתלוננת וביקש ממנו "לגמור את זה בשקט", ביקש כי המתלוננת לא תגיש תלונה במשטרה והוסיף ואמר "אני אשרוף את הבית שלך ושל הילדים שלך".

לפי עובדות האישום השלישי, בהמשך למתואר באישום הראשון, אחרי ניסיונות איתור רבים, הגיעו שוטרים ביום 15.12.2014 לבית משפחת ע אק ב... בו שהה הנאשם אותה עת. אחד השוטרים הבחין בנאשם וצעק לו "עצור משטרה", וזה בתגובה נמלט לחצר הבית וביקש לצאת מהשער.

3. בפתח ישיבת הטיעונים לעונש צירף הנאשם והודה בעובדות תיק תעבורה בביצוע עבירות של **נהיגה ללא רישיון ואי ציות לתמרור עצור שנתן לו שוטר במקום**. לפי עובדות הדו"ח, נהג הנאשם ברכב ... כשרישיון הנהיגה שלו פקע בשנת 2004, ולא ציית לתמרור עצור שנתן לו שוטר במקום.

4. לחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות. הרשעתו הראשונה, משנת 2005, עניינה עבירה של חבלה ברשלנות ואינה רלוונטית לעניינו. הרשעתו השנייה, משנת 2014 בעבירה של תקיפת בת זוג שגרמה לחבלה, מאוד רלוונטית.

הרשעה שנייה זו עניינה מעשה חמור שעשה הנאשם כלפי אותה מתלוננת ביום 18.9.2013. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בכך שנטל את הפלאפון של המתלוננת על מנת לעיין בו משום שחשד כי היא בוגדת בו. הנאשם דחף את המתלוננת כאשר בקשה ליטול לחזקתה בחזרה את המכשיר הנייד והיא אמרה לו שאם ייגע בה שוב תכניס אותו לכלא. בתגובה, תקף הנאשם את המתלוננת בידיו, במכות לראשה וסטר בפניה. המתלוננת

ניסתה להודפו עם ידיה וכתוצאה מכך נגרמו לנאשם כאבים בצווארו. המתלוננת ניסתה לברוח מהבית והנאשם תפס אותה, הושיבה על הרצפה והכה אותה בצווארה ובבטנה. בהמשך יצאה המתלוננת מהבית לכיוון הרכב, ואז תפס הנאשם מקל והשליכו על המתלוננת. המקל פגע בגבה של המתלוננת ובראשה, וכתוצאה מכל האמור נגרמו למתלוננת חבלות בידיה, פצע בראשה, שריטות בפנים ומתחת לעין ושריטה בגב.

בית המשפט (כב' השופטת מרב גרינ ג דן את הנאשם, לאחר שהתרשם כי הוא מנסה לערוך שינוי חיובי בחייו והביע מוטיבציה להשתלב בהליך גמילה, למאסר בפועל בן 13 חודשים, למאסר על תנאי בן 12 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע, למאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, וכן חייב אותו לפצות את המתלוננת.

המאסר המותנה בן 12 החודשים **חב הפעלה** בעניינו (נוכח ריבוי המעשים המפעילים אותו).

5. התקבל אודות הנאשם תסקיר מבחן. מהתסקיר עולה כי החל להשתמש בסמים כבר בגיל 19, סמוך לאחר פטירת אביו. תחילה צרך קנאביס ובהמשך סמים אחרים. בשנים האחרונות הנאשם מכור לקוקאין. הנאשם ערך לאורך השנים שלושה ניסיונות גמילה, שלא עלו יפה. במסגרת ההליך המשפטי הקודם הנאשם לא התקבל למסגרת גמילה בשל מאפייני אישיותו התוקפניים.

הנאשם נטל אחריות על מעשיו, אך טען כי הרקע להתנהגותו היא מעידה חד פעמית במסגרתה צרך קוקאין לאחר שהתנקה לדבריו בשנת 2013. הנאשם קינא למתלוננת ונהג בה באלימות על רקע זה.

שירות המבחן שוחח עם המתלוננת (לאחר שפגשה במסגרת החקירה מושא ההליך הקודם). מדברי המתלוננת עלה כי הנאשם חזר להשתמש בסמים ועל רקע זה נפגע מצבה הכלכלי של המשפחה. הנאשם נקט כלפי המתלוננת אלימות פיזית ומילולית והתנהל כלפיה בחשדנות. מאז הגישה את התלונה נגד הנאשם מסרבת משפחתו לאפשר לה להיכנס לביתה (המצוי בבעלות משפחת הנאשם) ואף להוציא משם את חפציה. בסיוע עו"ס הוחזרו לה מרבית חפציה. בחודש ינואר 2015 התגרשו הנאשם והמתלוננת בהסכמה הדדית והיא ויתרה במסגרת זו על הכספים והבית. המתלוננת אינה חוששת מפני הנאשם אך ברור לה כי הוא אימפולסיבי ולא צפוי. פקידת הסעד המטפלת במשפחה התרשמה מרמת סיכון גבוהה כלפי המתלוננת ואף הוצע לה לצאת למקלט לנשים מוכות, אך בשל התנגדות משפחת האישה הדבר לא הסתייע. פקידת הסעד סבורה כי העובדה שהמתלוננת אינה מבינה כי היא בסיכון מגבירה את הסיכון כלפיה.

שירות המבחן התרשם ממכור לסמים מזה שנים, שמתקשה לקיים יציבות תפקודית, תעסוקתית ומשפחתית, מתנהל מתוך דפוסי חשיבה כוחניים, עמדות נוקשות וצורך בשליטה, ונוהג באלימות ותוקפנות כלפי בת זוגו במצבים בהם רצונותיו לא נענים. לנאשם תובנה ראשונית בלבד למצבו. הוא ממוקד בצרכיו ומתקשה לראות את צרכי הזולת. שירות המבחן סבור כי יש להשית על הנאשם מאסר בפועל שימשם גבול ברור להתנהגותו ויאפשר לו להשתלב בטיפול כשהוא מורחק מהסביבה המידית בה עושה שימוש בסמים.

6. אחותו של הנאשם, ג' נ, העידה מטעמו. לדברי האחות, בפעם הראשונה שנעצר על אלימות נגד אשתו המשפחה לא תמכה בו. לאחר שהשתחרר שמעה המשפחה שמועות לא טובות על אשתו וזה לא מקובל. לדברי האחות, זולת שני המקרים עליהם נשפט הנאשם לא הרביץ לאשתו. היא בקשה לגלות הבנה למצבו של הנאשם שהגיב כפי שהגיב לאחר ששמע כי היא בוגדת בו וראה את ההתכתבויות (אף שהבהירה כי אין להצדיק את מעשיו).

תמצית טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה, עו"ד ליאת שפיר, הפנתה לחומרתם הרבה של מעשי הנאשם, שארבעה חודשים לאחר שהשתחרר ממאסרו הקודם בגין אלימות שהפגין כלפי אותה אישה, שב לסורו ואף הסלים את התנהגותו כלפיה.

לדברי התובעת מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם כאן נע בין 18 ל-30 חודשים מאסר בפועל, בצינה כי המתחם שקבע בית המשפט שדן את הנאשם בהליך הקודם היה בין 8 ל-20 חודשים. נתבקשתי לגזור את עונשו של הנאשם בשליש העליון של המתחם, להפעיל את המאסר המותנה במצטבר, ולחייב את הנאשם בקנס, ופיצוי למתלוננת.

הוגשה פסיקה לעונש.

8. ב"כ הנאשם, עו"ד אלי לוי שעשה כל שביכולתו למען מרשו, ביקש להקל עם הנאשם משום הודאתו אשר חסכה בזמן שיפוטי ואף את עדות המתלוננת, משום התיקון בכתב האישום, משום שהעבירה החמורה בה הורשע הנאשם היא עבירה של תקיפה סתם, ומשום הרקע התרבותי ממנו בא ולאורו הגיב למעשה הבגידה של אשתו.

ב"כ הנאשם הגיש מסמך של בית הדין השרעי ממנו עולה כי המתלוננת קיבלה את הציוד שלה ומזונות, וכן קצבת מגורים בסך 1,000 ₪ בחודש.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש לו עתרה המאשימה גבוה מדי, ועתר להפעיל את המאסר המותנה בחופף.

גם ההגנה הגישה פסיקה לעונש.

דין והכרעה

9. שלושה חודשים ומחצה לאחר שחרורו של הנאשם מבית האסורים בו ריצה עונש מאסר בגין מעשה אלימות חמור שהפנה כלפי אשתו לאחר שחשד בה כי היא בוגדת בו עם אחר, חטא הנאשם בשנית באלימות כלפי אותה האישה. שוב חשד הנאשם כי המתלוננת בוגדת בו ושוב הפנה אלימות כלפיה. בזו הפעם העביר הנאשם את המתלוננת שבעה מדורי גיהנום עד שהצליחה להיחלץ ממנו. הוא תקף אותה שוב ושוב, הכריח את המתלוננת להיות במחיצתו ולא מש ממנה, השמיע באוזניה איומי רצח, ומנע ממנה בכל דרך מלהגיע לתחנת משטרה ולשים קץ למעשיו. הנאשם לא הותיר בידי המתלוננת כל ברירה: בשטח הררי ושומם ברחו המתלוננת מפני הנאשם רגלית עד שהגיעה לבית שהיה במקום, תפסה בסורגי חלונותיו וזעקה לעזרה. מי יודע כיצד היו מתגלגלים הדברים אלמלא נחלצו יושבי הבית לעזרתה.

כמתואר בכתב האישום המתוקן בשנית, הנאשם ניסה למנוע את התלונן ג דרך פניה לאבי המתלוננת.

10. מעשי האלימות מן הסוג שהפנה הנאשם כלפי המתלוננת חמורים מאוד ומשתבצים היטב בתופעה המדאיגה של אלימות בתוך התא המשפחתי, עליה נאמרו, בין היתר, הדברים הבאים [ע"פ 792/10 פלוני נ' מדינת ישראל (14.2.2011)]:

"לא פעם, עמד בית משפט זה על חומרתן של עבירות האלימות במשפחה ועל הסכנה הרבה הנשקפת מהן (ראו למשל: ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (11.10.2007); רע"פ 6577/09 ניר צמח נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (20.8.2009)). עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שריו התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית. ... יוצא אם כן, כי אכן לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת."

11. בהתחשב בעקרון המנחה בענישה (לפיו על העונש להתאים לחומרת המעשה), בערכים המוגנים העומדים ביסוד העבירות בהן הסתבך הנאשם (בעיקר שלמות הגוף והנפש), בטיב המעשים, חומרתם, כמותם ויתר נסיבות הביצוע (לרבות הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את המעשים שהן בעיני נסיבה מובהקת לחומרה), ברמת הענישה הנוהגת (ובהקשר זה יוער כבר עתה כי גזרי הדין שהגיש לעיוני ב"כ הנאשם אינם יכולים לתרום דבר לעניינו, באשר בשלושה מהם הייתה המלצה חיובית של שירות המבחן ובשלושה אחרים מדובר היה בהסדרי טיעון "סגורים"), לא מצאתי פגם בעתירת המאשימה למתחם עונש הולם שבין 18 ל-30 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וזאת כעונש עיקרי.

12. התסקיר שהוגש אודות הנאשם אינו מותיר פתח אמיתי לכפרה ושיקום, ובוודאי שאינו מצדיק סטייה או אפילו הפחתה כלשהי בעונש לצורכי שיקום.

13. כעת נותר לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבעתי בעניינו.

14. ראשית אומר כי לא מצאתי כל הצדקה להפעיל את עונש המאסר חב-ההפעלה בעניינו של הנאשם בחופף לעונש שאגזור עליו מיד. מאסר על-תנאי הוא עונש מאסר שרק ביצעו נדחה ואם לא אפעילו במצטבר לא אתן תוקף לגזר הדין הקודם. יתרה מכך, ראינו כי הנאשם ביצע את המעשים כאן פחות מארבעה חודשים מאז שוחרר ממאסרו הקודם. עזות מצח שכזו בוודאי אינה מצדיקה ללכת לקראת הנאשם בכל הקשור לאופן הפעלת המאסר המותנה.

15. שנית אבהיר כי בשלב גזירת העונש בתוך המתחם לא יפקד מקומם של שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים. הנאשם כבר הוכיח במעשיו כי אינו מתרשם מעונש מאסר קצר וממאסר על-תנאי העומד מעל לראשו, ונראה כי הוא זקוק לענישה חמורה יותר שתבהיר לו את האסור והמותר. פסיקה רבת שנים של בית המשפט העליון קובעת כי ניתן להעביר מסר לציבור באמצעות עונשים מכאיבים על אלה מיחידיו החוטאים בביצוע עבירות אלימות במשפחה.

16. גם שיקולים לקולה לא יפקד מקומם. בגזירת העונש אתחשב בהודאתו של הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן (באופן מינורי), על חסכון הזמן השיפוטי שבה וכן מניעת עדותה של קורבן העבירה. עוד אתחשב לקולה בתקופת מעצרו הממושכת של הנאשם, התמכרותו ארוכת השנים לסמים (אם כי אציין כי להתרשמותי התמכרות זו אינה העומדת ביסוד עבירותיו) ובכך שהנאשם התגרש מהמתלוננת. כל אלה ימתנו את עונש המאסר שאגזור על הנאשם.

17. שקלתי את מלוא השיקולים לקולה ולחומרה והחלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- מאסר בפועל בן 24 חודשים; אני מפעיל נגד הנאשם את עונש המאסר המותנה בן 12 החודשים שגזר עליו בית משפט השלום בכפר סבא בת"פ 41595-09013 ביום 12.5.2014 במצטר. סך הכול ירצה אפוא הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל, החל ביום מעצרו - 15.12.2014.
- מאסר על תנאי בן 12 חודשים והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.
- מאסר על תנאי בן 6 חודשים והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון.
- קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישתלם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל באחד בחודש שלאחר שחרור הנאשם ממאסר. על הנאשם לפנות למזכירות ולקבל שוברי תשלום מיד עם שחרורו ממאסר.
- פיצוי בסך 5,000 ₪ לנפגעת העבירה (עדת תביעה 9 לכתב האישום). הפיצוי במלואו ישולם עד ליום 1.8.2015. המאשימה תמסור את פרטי נפגעת העבירה למזכירות תוך 7 ימים, וכן תידעה כי נפסק פיצוי לזכותה.
- פסילה על תנאי בת ששה חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור הנאשם עבירה לפי סעיף 36(ג) לפקודת התעבורה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו אייר תשע"ה, 04 מאי 2015, במעמד הנוכחים.

עמוד 6